

PATEIKĖ
grafodil

ON
2015-07-27

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Filmavimas kaip profesionalai

Šį seminarą parengiau Biblijos skaitymo sąjungos organizuotos stovyklos („Steveno pilnametražis filmas – raudonosios gijos paslaptis“) metu. Jame nagrinėjama kino tema, pradedant pagrindine idėja ir baigiant gamybos bei poprodukcijos etapais.

Žinoma, būtų iliuzija manyti, kad po šio seminario „Filmavimas kaip profesionalai“ pavyks sukurti pačius profesionaliausius filmus. Profesionalai dirba visiškai kitame lygyje ir naudoja labai brangią įrangą. Tai suteikia jiems galimybių, kurių mes neturime. Tačiau svarbiausia yra keletas pagrindinių dalykų, į kuriuos reikia atkreipti dėmesį ir kurie filmą padaro šiek tiek profesionalesnį.

Parengiamieji darbai

Parengiamąjį etapą galima pavadinti „planavimo etapu“. Šio etapo nereikėtų nuvertinti. Kuo daugiau investuojama į planavimą, tuo mažiau netikėtumų kyla gamybos etape.

Idėja

Visada viskas prasideda nuo idėjos. Be idėjos neturi jokios prasmės norėti kurti filmą. Svarbiausia – sukurti gerą istoriją, o šiai istorijai būtina idėja. Bet kuo pasižymi gera istorija? Štai keletas kriterijų:

- Istorija turi turėti aiškų tikslą
- Turėtų būti įtraukti įdomūs siužeto posūkiai
- Istorijos žinutė turi būti aiškiai suformuluota

Turėtų būti galima atsakyti į šiuos klausimus:

- Koks yra istorijos siužetas?
- Kokie personažai pasirodo istorijoje? Kokie jie yra? Kokie santykiai sieja atskirus personažus tarpusavyje?
- Kaip prasideda ir kaip baigiasi filmas?
- Kokia yra filmo idėja?
- Kaip susidaro įtampos kreivė?
- Kokie yra dramatiški filmo posūkiai (dar vadinami siužeto taškais)?

Išsiaiškinus šiuos klausimus, reikėtų parašyti trumpą istorijos santrauką (ekspozė).

Scenarijus

Remiantis pirmojo planavimo etapo rezultatais, parengiamas scenarijus. Geras scenarijus yra parašytas laikantis labai griežtos struktūros. Jį sudaro šios dalys.

Scena

Pirmiausia sukuriamas scenos pavadinimas. Tuo metu reikia atsakyti į šiuos klausimus:

- Ar scena filmuojama VIDUJE ar LAUKE?
- KUR vyksta scena?
- KADA vyksta scena (pvz., DIENA, NAKTIS)?

Scenos antraštė gali atrodyti, pavyzdžiui, taip:
VIDUJE – VONIOS KAMBARYS – VAKARAS

Kiekvieną kartą, kai kažkas pasikeičia, pvz., pirmiausia filmuojama VIDUJE, o paskui LAUKE, keičiasi filmavimo vieta ar paros laikas, reikia sukurti naują sceną.

Veiksmas

Pirmiausia tikimasi siužeto. Scenoje kažkas vyksta. Šis aprašymas turėtų būti trumpas ir glaustas. Svarbios detalės, kurios turi būti parodytos filme, žinoma, turi atsispindėti siužete. Visos detalės turi būti susijusios su istorija.

Jei asmuo istorijoje pasirodo pirmą kartą, jo vardas rašomas DIDŽIOSIOS RAIDĖMIS.

Pavyzdys:

MONIKA žiūri į veidrodį. Ji yra išsekusi. Ašaros teka jai per skruostą. Jos MOTINA įeina pro duris.

Dialogai

Dialogai turėtų būti trumpi. Ilgi dialogai gali atrodyti nuobodūs. Scenarijuje dialogas sudaromas taip:

- Pirmiausia didžiosiomis raidėmis nurodomas kalbėtojas
- Kitoje eilutėje skliaustuose nurodoma, kaip kalbama. Šią dalį paprastai galima praleisti, jei tai aišku iš sakinio ir dialogo
- Galiausiai pateikiamas pats dialogas įprasta rašyba, be kabučių ir užbaigimo ženklų.

Scenarijuje dialogai įtraukiami iš kairės.

Pavyzdys:

MAMA (susirūpinusi) Kas tau nutiko? Ar galiu tau padėti?

Režisūros ir kameros nurodymai

Režisūros ir kameros nurodymai iš tikrųjų neturėtų būti įtraukti į scenarijų. Tačiau jei tam tikrai scenai reikalingas konkretus kadras, kartais gali būti tikslinga tai pažymėti. Tam naudojamos šios santrumpos:

- T = bendrasis planas
- N = artimas planas
- CU = artimas planas
- POV = požiūrio taškas

Scenų perėjimai taip pat neįrašomi į scenarijų. Tačiau įprasta

- FADE IN
- FADE OUT

įsitvirtino kaip filmo pradžios, pabaigos bei scenos pradžios ir pabaigos žymėjimai.

Scenarijaus eskizas

Scenarijaus iliustracijos – tai dar vienas būdas planuoti filmą. Čia nupiešiamos atskiros scenos. Tai leidžia susidaryti bendrą vaizdą apie atskiras scenas ir filmo eigą.

Gamyba

Fotoaparatas

Pasirinkti „tinkamą“ kamerą paprastai nėra lengva. Galimybių yra beveik begalė, o kiekvienas fotoaparatas turi savo privalumų ir trūkumų. Svarbiausias pasirinkimo kriterijus, žinoma, yra kaina. Nors kai kurias vaizdo kameras ir DSLR modelius galima įsigyti jau už kelis šimtus frankų, didesni fotoaparatai gali kainuoti kelis tūkstančius ar net dešimtis tūkstančių frankų ir daugiau.

Štai keletas fotoaparatų tipų ir jų privalumai bei trūkumai:

Skaitmeninis veidrodinis fotoaparatas (DSLR)

Iš tikrųjų yra sukurti fotografuoti. Tačiau jie vis dažniau naudojami ir filmų gamyboje.

Garso įrašymas

Garso įrašymui naudojami arba kameroje įmontuoti mikrofoni, arba išoriniai mikrofoni. Kaip ir kamerų atveju, čia taip pat yra didelių kokybės skirtumų.

Kalbami tekstai dažnai įrašomi kryptiniu mikrfonu. Kad šiuos mikrofonus būtų galima priartinti prie kalbėtojo, naudojamos mikrofoninės kartys. Taip pat galima naudoti mažus mikrofonus, pritvirtinamus prie kalbėtojo.

Aplinkos garsai (t. y. foniniai garsai) taip pat turėtų būti įrašomi vietoje. Tam naudojami mikrofoni, kurių charakteristikos užtikrina didesnę dinaminę diapazoną.

Gali būti naudinga vietoje vieną ar kelias minutes įrašyti ir išanalizuoti tik aplinkos garsus. Taip trukdantys garsai aptinkami dar prieš pradėdant tikrąją gamybą.

Stabilizavimo sistemos

Statyvai yra kiekvieno operatoriaus pagrindinė įranga. Ypač fotografuojant su teleobjektyvu be jų neapsieisite. Kalbant apie statyvus, labai svarbu, kokiam tikslui jie naudojami. Brangūs trikojai gali būti labai tvirti ir išlaikyti kelių kilogramų apkrovą. Labai svarbi yra trikojo galvutė. Reikia atkreipti dėmesį, kad pasukimai (horizontalūs ir vertikalūs) vyktų sklandžiai. Ypač pigesniuose trikojo modeliuose tai dažnai yra didžiausias trūkumas.

Filmavimui iš judančios pozicijos naudojamos tokios sistemos kaip „**Steadycam**“ ar „**Glidecam**“. Yra sistemų, kurias galima nešti rankose ir kurios palengvina kameros valdymą. Tačiau ypač ilgesnių filmavimo sesijų metu arba naudojant atitinkamai sunkias kameras, sistema, kuri nešama ant klubų ir pečių, yra tiesiog nepakeičiama.

Įvairūs kadro dydžiai

Filmas gyvuoja dėl įvairių kadro dydžių. Šiais kadrais mes siekiame sukelti tam tikrą reakciją žiūrovui. Todėl kiekvieno kadro dydžio atveju reikėtų paklausti, kodėl jis pasirinktas. Taigi, kodėl aš pasirinkau būtent šį kadrą? Štai keletas kadro ir jų tikslai:

„**Totali**“ kadras žiūrovui suteikia bendrą scenos vaizdą. Jis rodo pagrindinius veikėjus aplinkoje, kurioje jie juda. Ekstremali „totali“ kadro forma vadinama „**supertotali**“. Tokie kadrai filmuojami labai plačiu kampu, todėl juose aktoriai atrodo itin maži. Šiuo atveju dėmesio centre yra kraštovaizdis.

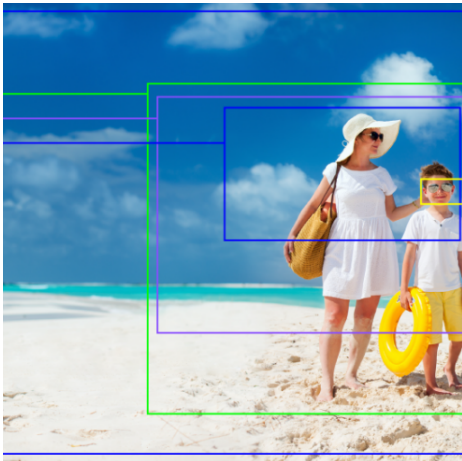
Pusiau plačiame kadre pagrindiniai veikėjai vaizduojami natūralaus dydžio. Tai labiau įtraukia žiūrovą į siužetą. Šiuo atveju dėmesys skiriamas veiksmo eigai.

Yra ir specialus kadro dydis, vadinamas „**amerikietišku**“. Jame aktoriai vaizduojami maždaug iki kelių.

Pusiau artimoje kadravimo kompozicijoje gerai matomi gestai. Tuo tarpu artimoje **kadravimo** kompozicijoje pagrindinis dėmesys skiriamas veido mimikai.

Detalioje kadro kompozicijoje dėmesys sutelkiamas į tam tikrą detalę, pavyzdžiui, berniuko akinius nuo saulės ar moters rankinės turinį.

Filme pakaitomis naudojami įvairūs kadravimo dydžiai. Tai sukuria įtampą. Toliau pateikiamas paveikslėlis, kuris turėtų paaiškinti šiuos skirtingus kadravimo dydžius.

Perspektyvos

Be kadravimo dydžių, taip pat naudojamos įvairios perspektyvos. Tai priklauso nuo kampo, kuriuo kamera nukreipiama į objektą.

Įprastai naudojama **įprasta perspektyva**. Filmavimas vyksta „akių lygyje“. Ši perspektyva dažnai naudojama, pavyzdžiui, interviu metu.

Žemutinės perspektyvos atveju kamera nukreipiama į sceną iš apačios. Tai gali išreikšti tam tikrą dominavimą ar pranašumą. Tačiau įmanoma ir priešinga situacija, pavyzdžiui, kai žmonės didelėje oro uosto salėje žiūri į informacinį ekraną, o šis atrodo pernelyg didelis. Ekstremali žemutinės perspektyvos forma yra vadinamoji „**varlės** perspektyva“.

Žvelgiant **iš viršaus**, kamera nukreipiama į sceną iš viršaus. Tai gali išreikšti bejėgiškumą, vienatvę. Tačiau iš šio kampo taip pat galima pateikti bendrą vaizdą, pavyzdžiui, parodyti mūsų lauką. Ekstremali šios perspektyvos forma yra vadinamoji **paukščio perspektyva**.

Postprodukcija

Vaizdo montavimas

Vaizdo montavimas gali būti labai sudėtingas užsiėmimas. Pirmiausia tau reikės programinės įrangos, su kuria galėtum montuoti sukurtus vaizdo įrašus (pvz., „Adobe Premiere“, „Final Cut Pro X“, „Magix Video Deluxe“, „Vegas“ ir pan.). Ypač vykdant didesnius projektus labai svarbu išlaikyti tvarką. Jei turite parengtą scenarijų, importuodami vaizdo įrašus galite juos priskirti atitinkamoms scenoms. Tačiau įmanomi ir kiti darbo būdai. Pradėkite nuo apytikrio montavimo, o vėliau jį patobulinkite. Profesionalioje montažo praktikoje dažniausiai naudojamas „kietas“ perėjimas. Perėjimus tarp kadro naudokite labai saikingai.

Garso įrašymas

Garso takelio kūrimo metu pirmiausia siekiama tinkamai suderinti diktorių tekstus su aplinkos garsais. Garso dizaineriai iš šių dviejų dalių sukuria naują pagrindinį takelį. Vėliau prie jo priderinama foninė muzika ir garso efektai. Muzika gali padaryti labai daug. Ji nustato toną. Pabandyk pažiūrėti veiksmo filmą be muzikos. Filmą praranda visą savo poveikį. Muzika prisideda prie įtampos kūrimo ir perteikia emocijas.

Efektai ir animacijos

Efektai ir animacijos, žinoma, yra įspūdingi, tačiau paprastai juos įgyvendinti yra labai sudėtinga. Paprasčiausios yra vadinamosios raktinių kadro animacijos, kai objekto (vaizdo įrašo, grafikos ir pan.) dydis, padėtis, pasukimas ir kt. keičiami laiko juostoje naudojant du taškus.

Nuotraukos šaltinis

- Pagrindinis paveikslėlis: René Graf
- Nuotraukų dydžiai: Fotolia

Weitere Informationen

Žymos

Filmas

Seminaras

Pasirengimas

Gamyba

Kūrybiškas

Amžius

13-16 metų

Dalyvių skaičius

1-20

Biblija

Šios informacijos trūksta.

Trukmė

Duomenų nėra.

Vietovė / aplinka

Uždaroje patalpose

Medžiaga

Daug darbo

Failų atsisiuntimas

Failų atsisiuntimų nėra

KI Generierter Inhalt

Turinys

Žymos

Amžius

Dalyvių skaičius

Biblija

Trukmė

Vietovė / aplinka

Medžiaga